

Familie Bourg	
Léon en Pol Bourg zijn zowel voor ruwvoer als krachtvoer zelfvoorzienend. Het krachtvoer voor zowel melkvee als vleesvee maken ze zelf aan.	
Beroep:	melkvee- en vleesveehouders
Ras:	holstein en blonde
	d'Aquitaine
Aantal moederdieren:	84 holsteins en 55 blondes

Léon en Pol Bourg hebben een stal voor vleesvee met een bijzonder volume en dak

Een kathedraal voor blondes

Bij de invoering van het melkquotum moest de familie Bourg een deel van de melk inleveren. Er kwam daardoor plaats vrij voor het houden van vleesvee. De nieuwe stal voor het vleesvee heeft een bijzondere dakconstructie vanwege bouwkundige voorschriften.

tekst **Guy Nantier**

Gras, een piepklein dorpje met 77 zielen op de Belgisch-Luxemburgse grens. De imposante hoeve van de familie Bourg domineert het dorpje. De ontwikkeling van het melkvee- en vleesbedrijf van Léon (62) en zoon Pol (26) Bourg mag vanwege de interveniërende rol van de overheid tot op de dag van vandaag wel bijzonder worden genoemd. De bedrijfsgebouwen liggen vooreerst op het grondgebied van het groothertogdom Luxemburg. De 130 hectaren die het bedrijf nu telt, liggen in één kavel en voor het grootste deel op Belgisch grondgebied. Léon Bourg: 'Die situatie maakt de landbouwadministratie complex. Ik moet immers met twee verschillende wetgevingen rekening houden. In het ééngemaakte Europa van vandaag verwacht je wel wat anders.'

Tweemaal pionier

De grootvader van Léon kocht het landbouwbedrijf in 1930 van een Belgische edelman die in geldnood zat. Het is dan een typisch klein gemengd bedrijf met neerhofdieren, varkens en melkvee. Ten tijde van de Tweede Wereldoorlog wordt hij gedeporteerd naar de werkkampen in Duitsland. De grootvader verteert deze oorlogsperiode moeilijk, waardoor zijn zoon het gemengde bedrijf al vroeg overneemt.

In 1972 wordt het bedrijf aan kleinzoon Léon overgedragen, die tot dan veelvuldig in de Verenigde Staten vertoefde en er gecharmeerd was geraakt van het holsteinras. Hij introduceert als eerste in Luxemburg het ras via de import van

drachtige holsteinvaarzen uit Canada. De melkveestapel groeit gaandeweg aan tot 120 melkkoeien met een gemiddelde melkproductie van 6000 liter melk op het moment van invoering van het quotum door Europa. 'De invoering van het melkquotum was een ramp voor ons bedrijf', vertelt Léon. 'Wij dienden vijftien procent van de melkproductie boven de 300.000 liter melk in te leveren om te herverdelen aan de kleine producenten. We zaten daardoor ineens met een overschot aan permanent grasland dat we niet konden verwaarden.' Zo kwam het houden van vleesvee in beeld om de financiële pijn te verzachten. Léon zocht naar een vleesras dat makkelijk te managen was in combinatie met melkvee en akkerbouw. Hij kwam hierbij uit bij het blonde d'Aquitaineras. En aldus werd hij ook een blonde d'Aquitainestamboekfokker van het eerste uur in Luxemburg.

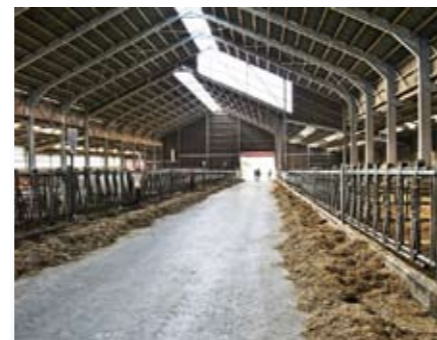
Zelfvoorzienend

Vandaag de dag telt het bedrijf gemiddeld 330 stuks vee: 84 melkkoeien plus jongvee en 55 moederdieren met kalf en jongvee van het blonde d'Aquitaineras. 'Het aantal stuks vleesvee is minder dan voorgaande jaren. We hebben in april 2011 een stevige selectie in het vee doorgevoerd vanwege het droge voorjaar. We wilden anticiperen op een mogelijk ruwvoertekort tijdens de opstalperiode. Wij proberen immers te allen tijde zelfvoorzienend te zijn in mais, gras en krachtvoer. Het krachtvoer maken we aan met de zelfverbouwde teelten gerst, triticale,

spelt, voedertarwe en koolzaad. Alleen het sojaschroot en het koolzaadschroot kopen we in om bij te mengen.'

Twee rantsoenen

Het rantsoen van het vleesvee bestaat uit zestig procent gras en veertig procent mais. 'Dit jaar is de verhouding wel vijf-

De nieuwe stal voor 126 zoogkoeien met kalf en 90 stuks jongvee is 70 meter lang, 40 meter breed en 12 tot 14 meter hoog

Léon en Pol Bourg insemineren de vaarzen, maar bij de koeien lopen drie dektieren, waaronder Fado (v. Vaillant)

tig-vijftig vanwege een tekort aan grasproductie vorig jaar door de droogte.' Er is een rantsoen met en zonder aanvulling van granen. Het rantsoen met granen is bestemd voor groeiend jongvee en drachtige dieren. Het rantsoen zonder is voor hoogdrachtige vaarzen en hoogdrachtige koeien. 'Ik wil ze niet te vet bij afkalving.' Het fokdoel op het bedrijf is gericht op het aanhouden van het mixte type. 'Nu eerder het mixte vleestype', legt Léon uit. 'Hoogtemaat is voldoende aanwezig in het koppel. Ik gebruik momenteel iets meer bevreemde stieren om beter te kunnen inspelen op de marktvraag hier in Luxemburg. Ook gebruik ik stieren die wat breedte in het bekken bijbrengen.' Voor de aanwas worden de vaarzen drachtig gemaakt met doe-het-zelf-ki. De laatste stieren die vader en zoon Bourg

gebruikten, zijn Ufifa, Vidocq en Aramis. Bij de koeien lopen drie dektieren, meestal wat oudere stieren die het bedrijf aankoopt en waarvan op het bedrijf van herkomst al nafok is. De leeftijd bij eerste kalving bedraagt 33 maanden. De tussenkalftijd bij de eerste kalfsvaarzen en koeien is gemiddeld 365 dagen. Het bedrijf mest de broutards en de uitstootkoeien zelf af. De verkoopprijs bedraagt gemiddeld 3,85 euro per kilogram geslacht gewicht.

Bijzondere dakconstructie

Het vleesvee is gehuisvest in een stal van 70 meter lang en 40 meter breed. De stal kan onderdak bieden aan 126 zoogkoeien met kalf en 90 stuks jongvee. De stal werd twee jaar geleden gebouwd. 'De uitbreiding van het bedrijf gaandeweg noodzaakte ons om met het vee gemak-

kelijker te kunnen omgaan. De oude stallingen waren te arbeidsintensief.' Maar wat op het eerste zicht een fluitje van een cent zou moeten worden, bleek een misvatting vanwege de stedenbouwkundige voorschriften. Het natuurlijk hellende terrein van twee procent mocht niet opgehoopt worden, waardoor de stal een gigantisch volume heeft. Ook de dakhelling mocht maximaal 25 graden zijn vanwege de inpassing in het landschap. 'Met de benodigde breedte kwamen we uit op 17 meter op het hoogste punt. We hebben het dak in verdieping moeten leggen om tot maximaal 14,5 meter hoogte te komen. En omdat er ook voorschriften zijn voor de lengte van de stal hebben we het dak ook in de lengterichting moeten opdelen in twee delen. Het mag niet té industrieel ogen.'

